

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26.01.1995, sp. zn. 7 To 7/95, ECLI:CZ:VSPH:1995:7.TO.7.1995.1

Číslo: 19/1996

Právní věta: Ve výroku usnesení o vzetí do vazby, které činí soudce, jemuž byl dodán zatčený obviněný (§ 69 tr. ř.), musí být citována ustanovení § 68, § 69 odst. 5 tr. ř. a ustanovení uvádějící příslušný vazební důvod, tedy § 67 písm. a), b) nebo c) tr. ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 26.01.1995

Spisová značka: 7 To 7/95

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 68 141/1961 Sb. § 69 odst. 5 141/1961 Sb. § 67 písm. a)
b) nebo c)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Z podnětu stížnosti obžalované J. K. proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 12. 1994 sp. zn. 2 T 4/93 Vrchní soud v Praze toto usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že obžalovaná J. K. se podle § 68, § 69 odst. 5 tr. ř. bere do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr. ř.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Krajského soudu v Plzni bylo rozhodnuto tak, že obžalovaná J. K. se podle § 67 písm. a) tr. ř. bere do vazby.

Proti tomuto usnesení podala bezprostředně po jeho vyhlášení stížnost obžalovaná, v níž poukázala na to, že se zdržuje na adrese, která je soudu známa, a své předchozí nepřítomnosti u hlavního líčení pravdivým způsobem vysvětlila. Závěrem učinila prohlášení, že se dostaví na všechna vyzvání orgánů činných v trestním řízení.

Vrchní soud v Praze z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Obžalovaná je stíhána pro trestnou činnost, právně posouzenou jako pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1, § 219 odst. 1 tr. zák., za který je možno uložit trest odnětí svobody na deset až

patnáct let. Z obsahu spisu dále vyplývá, že obžalovaná, ačkoli byla řádně předvolána, se opakovaně bez dostatečné omluvy nedostavovala k hlavním líčením ve dnech 22. až 24. 8. 1994 a 31. 10. až 2. 11. 1994 před Krajským soudem v Plzni, přičemž v tomto období několikrát změnila místo svého pobytu a pohybovala se po území České republiky. Na základě toho předseda senátu krajského soudu vydal dne

1. 11. 1994 ve smyslu ustanovení § 69 odst. 1 tr. ř. příkaz k zatčení obžalované, který byl policejními orgány realizován dne 27. 12. 1994.

Vrchní soud v Praze se proto ztotožnil se závěrem napadeného usnesení, pokud jde o existenci důvodu vazby podle § 67 písm. a) tr. ř. Obžalovaná je totiž osobou, která byla v době zatčení bez zaměstnání, má sice trvalé bydliště, ale zdržovala se i dlouhodobě na různých jiných místech a především zcela zjevně se již ve dvou případech vyhnula účasti u hlavního líčení, aniž by k tomu měla řádný důvod. Za tohoto stavu, kdy je navíc stíhána pro závažnou trestnou činnost ohroženou vysokým trestem odnětí svobody, je nebezpečí předpokládané citovaným vazebním důvodem naprosto reálné.

Pochybení se soudce Krajského soudu v Plzni dopustil pouze v tom směru, pokud rozhodl o vzetí obžalované do vazby podle § 67 písm. a) tr. ř., neboť ustanovení § 67 tr. ř. obsahuje jen důvody, při jejichž splnění smí být obviněný vzat do vazby. V posuzované věci proto měl soudce rozhodnout o vazbě podle ustanovení § 68 a § 69 odst. 5 tr. ř., které rozhodnutí o vazbě v posuzované věci upravují.

Vrchní soud v Praze ze shora uvedeného důvodu z podnětu podané stížnosti napadené usnesení zrušil podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. a sám rozhodl tak, že obžalovanou J. K. podle § 68, § 69 odst. 5 tr. ř. vzal do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř. ?